

Guds folk bliver til – 2. Mosebog, kapitel 1-19 & 32-34

Tekstens hvem, hvad, hvor:

Forfatter:

- Moses er forfatter (se Jos.8:34). Han skriver som profet og ikke som historiker.
- Moses' livsforløb var 120 år. 40 år som prins i Egypten, 40 år som hyrde i Midjan og 40 år som profet og national leder for Israel.

Tidspunkt:

- Beretningen i 2 Mos omhandler en periode på ét år (se 2 Mos 40:17). Udvandringen fra Egypten skete, med en vis usikkerhed år 1447 f. Kr. sandsynligvis under Farao Thutmose III. Denne datering er mulig, fordi der er 480 år mellem udgangen af Egypten og påbegyndelsen af Salomons Tempel (se 1 Kong 6,1), som almindeligvis dateres til 967 f. Kr. Farao Thutmose III's førstefødte søn døde tidligt, hvilket kunne være resultat af den 10. plage.

Formål:

- At berette, hvordan Herren gennem Moses og ved tegn og undere udfrier israelitterne fra slaveriet i Egypten, og hvordan Han gør dem til sit eget folk, Guds folk.
- At vise, at Gud er alle tings skaber, og at han har skabt os i kærlighed og omsorg til at leve i et nært og tillidsfuldt forhold til ham.

Opbygning

Herren befrier israelitterne fra slaveriet. Kap 1-15

Israelitternes undertrykkelse i Egypten. Kap 1
Moses' opvækst og flugt til Midjans land. Kap 2
Herren kalder Moses til at lede israelitterne. 3,1-4,17
Moses vender tilbage til Egypten. 4,18-31
Moses & Aron hos Farao og represalierne. Kap 5
Herren gentager sit løfte om Kana'ans land. 6,1-13
Levis slægtsregister frem til Moses & Aron. 6,14-27
Herren sender Moses & Aron til Farao igen. 6,28-13
De 9 plager og den 10. bekendtgøres. 6,14-11,10
Den første Påske, indstiftelse og forskrifter. 12,1-27
De førstefødte sønner og handyr dør. 12,28-30
Israelitterne forlader Egypten efter 430 år. 12,31-42
Regler for påskehøjtid og de førstefødte. 12,43-13,16
Herren viser folket vejen både nat og dag. 13,17-14,4
Herren frelser folket fra Farao vha. Det Røde Hav. 14,5-31
Moses' sang om Herrens frelse. 15,1-21

Rejsen fra Det Røde Hav til Guds Bjerg. Kap 15-19

Det bitre vand Mara og Elims kilder. 15,22-27
Israelitterne beklager sig og får vagtler og manna. Kap 16
Israelitterne klager igen og får vand fra klippen. 17,1-7

Moses løfter hænderne og Josvas hær vinder. 17,8-16
Jetro, Moses' svigerfar giver Moses gode råd. Kap 18
Ankomst til Guds Bjerg. Herren taler med Moses. Kap 19

Moses på Guds Bjerg & Guldkalven. Kap 32-34

Guldkalven fremstilles mens Moses er på bjerget. 32,1-24
Oprøret slås ned af Moses og levitterne. 32,25-30
Herren og Moses taler sammen. Nye stentavler. 32,31-34,35

Indhold

Jacob (Israel) havde under hungersnøden bosat sig i Egypten med sin familie på nogle få hundrede personer og var nu på ca. 400 år vokset til mere end 2 millioner.

Fra at være en anset familie under Josef blev israelitterne til et undertrykt slavefolk, hvis drengebørn blev slået ihjel for at de ikke skulle blive for mange.

I denne situation udvælger Herren Moses til at føre israelitterne ud af Egypten. Herren beskytter ham fra at blive kastet i Nilen og han vokser op som prins ved Faraos hof, indtil han dræber en egyptisk slavefoged og må flygte for at redde sit liv.

I 40 år opholdt Moses sig i Midjans land og passede får, indtil Gud, ved en brændende tornebusk kalder ham og sender ham tilbage til Egypten for at befri israelitterne.

Den stolte og tyranniske Farao lader først israelitterne rejse da den 10. plage dræber egypternes førstefødte drenge. Israelitterne bliver forskånet for plagerne; ved den 10. plage sker det ved, at de stryger blodet fra et lam på dørstolperne til deres huse. Denne begivenhed er den første påske, som betyder "forbigang" – dødsenglen gik forbi israelitternes huse. Det er samtidig en profetisk forberedelse til Jesu stedfortrædende død på korset. Jesus er Guds lam.

Udgangen af Egypten er Herrens dom over den undertrykkende verdensmagt og dens afguder. Dommen afsluttes ved, at Faraos forfølgende elitetropper drukner i Det Røde Hav, hvor israelitterne på tredjedagen efter påsken er gået tørskoet over på bunden af havet.

Israelitterne vandrer nu, ledt af skystøtten, fra sted til sted i to måneder og beklager sig den ene gang efter den anden over situationen. Herren giver dem på overnaturlig vis kød, brød og vand, men sætter dem også på prøve for at teste deres tillid til Ham.

Efter de to måneder når de Guds Bjerg, hvor Moses af flere omgange taler med Gud og modtager lovens bud og forskrifter. Den ene gang, hvor Moses er længe på bjerget gør folket oprør og skaber ved Arons hjælp en afgud i form af en guldkalv. Dette fører til at Herren truer med at udrydde folket, men Moses går i forbøn for israelitterne og sætter endda sin egen evighed på spil.

Herren handler efter Moses' bøn og tilgiver det genstridige, egenrådige og oprørske folk, og vil på Moses' bøn blive hos dem på den videre rejse.